

Transcendence a Pravda

O Pravdě (jakožto ryzí nepředmětnosti, tedy nikoli jako něčem pravdivém, např. výroku, soudu, činu, životě apod.) nelze vypovídat v tom smyslu, že je transcendentní (zejména nikoli v kantovském smyslu, tj. jako by byla „věcí o sobě“); a ovšem tím méně lze o ní vypovědět, že sama transcenduje, že je transcendující. Právě naopak platí, že Pravda přichází, a to z budoucnosti, nikoli z minulosti; proto by bylo do jisté míry vhodnější o ní vypovídat, že má descendentní (eventuelně degressivní) charakter, tj. že sestupuje nebo sešplhává, a to k „subjektům“ (pochopitelně v širokém smyslu, tedy nejen k lidským subjektům).

(Písek, 081021-2.)